

- Հ ասարակական փոփոխությունները
նաև արժեների վերանայում են
դարտադրում։ Մեզ մոտ համկաղես
այն մեծ չափերով արտահայտվեց, քայլ խանի
որ մեծ մասամբ, դրանց հուզական երանգ է
հաղորդվում դժվար է կռահել, թե արժենային
ինչ փօփոխություններ ունեցան և բնագում
կորուսների դիմաց ո՞րն է մեր գտածը արժե-
ային համակարգում։

- Ծարունակ հրադարակում հնչող խնդիր է արժեների համակարգ, արժեների վերանայում, բայց ոչ այդ արժեներն են հականե-հան-վանե ասվում որոնք են, ոչ է վերանայում քառն է հստակեցվում, թե վերջապես ի՞նչն է Վերանայվում եւ ի՞նչ անուն կարող ենք տալ դրան: Այդ խնդիրը որուեցինք հստակեցնել մեզ համար՝ ազգագրության ամրինում: Արժեները դայմանականորեն բաժանեցինք դրական ու բացասական երեւույթների և օվարկեցինք մոտ 200 այդուհի արժեի: Որդե-ցինք հասկանալ, թե Դայաստանում այսօտ մա-դիկ ի՞նչն են համարում դրական արժեներ և ի՞նչը բացասական: Եվ երկրորդ՝ մարդկանց կաժիռով Դայաստանում այսօտ ի՞նչն է հշտում:

Uþi cws hþswifriþr hrwg mþq ðns óðiwaþtr-

Winkler

Սարդկանց որեւէ խմբի հասարակական արժեվային համակարգի հիմնական տոնայնությունը աղահովում են Վերին էլիտար շերտեր, իսկ նաև որ մեր այսօրվա սոցիալական էլիտար շերտը աղահովում են ոռուակի լիդերած, գիտելիների դակասից, ինտելեկտուած մի միջ հեռու մարդիկ, աղա Դայաստանի ընդհանուր վարժագծային տոնայնությունը դայմանավորված է հենց այդ վարժագծային նորմերով նույնականացնելու:

- Ավերին տասնամյակն ինչողե՞ս անդրադապակ հայ ժողովրդի ավանդական դասկերացումների վրա, ազգագրությունն ինչողիսի՞ փոփոխություններ է կրել:

Դ Ազգագրության ամբիոնն աշխատում է
ծավակել այն հնարավոր Վարժագծային ու կեն-
ցաղային նորմերը, որոնք ավանդական կյան-
ից կարող են դափնանվել եւ կարող են հա-
մահայկական դառնալ: Դայ ժողովրդի կյան-
ից անհետացել է չափազանց կարեւոր մի քան-
կան ինչ-որ օիրմեր, որոնք ընդունելի լինեն
ուղղորդ համար՝ իրենց հուզական, դատական
արժեթիվություն, դերով, վարժագծային, կիրառա-
կան արժեթիվություն: Այնուամենայնիվ, այդդիսի
ի օր կա՝ ապրիլի 24-ը, որն ամբողջ աշխատ-

Մոռավորապես նույն կերպ եմ տեսնում Դայասանի ընդհանուր իշխանական եւ ոչ իշխանական իրականությունից օսարելու երեսույթ նաեւ աղեքի գոտին, մասնավորապես, Շիրակի դաշտավայրը։ Քենց որ այն դադարեց ամենօրյա Խնճարկումների թեմա եւ իշխանության առաջնային խնդիրը լինելուց մի տեսակ օսարվեց հայկական հասարակությունից։

Դուք հիշում եք, սկզբնական շրջանում ինչ
մեծ խանդավառություն կար եւ դա ամենադ-
րական, հոգական, էմոցիոնալ դաշտով արտա-
հայտվեց: Ամենագեղեցիկ զգացումներն են ե-
ղեկ՝ ընդունելու, խնամելու, մեր կանգնելու, եղ-
բոր, բող, արյունակցի, հարազափ զգացում ե-
ղեկ եւ մոտ եկու տարի այդ զգացումն իշխել
է հասարակության ընդհանուր տոնայնության
վրա: Չոեւսի է մոռանալ այդ երեւույթները, ո-
րովիհետեւ դրան նաև մեզ մեր ալիսն էին բարձ-
րացնում: Մենի շատ հողար էինք, որ այդին լավն
են: Այլ երկրների փախստականների հետ
զուգահեծներ անցկացնելը ցույց է տախիս, որ
դրան համամարդկային, ընդհանրական եր-
եւույթներ են, նույնիան ընդհանրական է նաև
դրա հակառակը՝ դաժանության զգացումը:
Դատկադիս, անկարողության զգացումից ծն-

Մեր կորցրածն ու գտածը ազգային
արժեքութիւն համակարգում

«Ազգի» հարցերին պատասխանում է ԵՊՀ ազգագրության ամրիությանը

դում ստացավ։ Հայաստանում այսօր նյութական արժեք հանարել փողի կուտիր, դաշտուազնությունը՝ ծանորների ու դրամի միջոցով դաշտուն գնելը, որու աշխատանքային ոլորտներ՝ ռազմական կոմիսարիատի, ԵԳԽ-ի աշխատանքը, հարկային տեսչությունը եւ այլն, որոն հեղինակային երեւոյք են դառնում։ Սարդկանց 99 տոկոսը գտնում է, որ Հայաստանում այսօր իշխող նյութական արժեներն են, որովհետեւ ասում են առաջինը փողն է, երկրորդը՝ ծանորությունները, երրորդը՝ դաշտուն ունենալը, չորրորդը՝ հարսությունը ներդնել ավելի մեծ հարսության համար, բայց որեւէ դրական խնդիր չունենալու եւ այլն։

Սակայն յուրաքանչյուրն իրեն առանձնացնում է 99 տոկոսից եւ ասում, որ իր համար առաջնային հոգեւոր արժեթիվի էլլ առօ-

սիրությունը, գրաւությունը, սիրո, նվիրումի գզացումը, բարոյական առամինությունը եւ այլն:

այլս: Ամեն մեկն իրեն համարում է այդ առաջնությունների կրողը, իսկ մյուսներին համարում նյուրական արժեների կրող եւ ինոն իրեն հակասության մեջ է զգում: Սակայն նույն մարդուն, որն իրեն համարում է իր դաշտեացրած հոգեւոր արժեների կրող, եթե հարցնենք ինչ-ո՞ւ մետք է կառուցի իր հոգեւոր կյանքը Դայասանում, դատասիանը կլինի՝ Դայասանում հնարավոր չէ աղբել առանց նյուրական արժեների, որ հոգեւոր արժեները եւեկվա Դայասանի խնդիրն էին, մետք է մոռանալ այն եւ այսօր կյանքը կառուցել նյուրականի վրա: Իսկ ամենակարեւորը, որ արժեային սանդղակում չափազանց հսակ տեղ ունի եւ միանշանակ ընդունում են եւ դաշտոնյաներն ու անդաշտոները, եւ հարուստներն ու աղլատները, գտնում են, որ Դայասանն այսօր անդաշտան Վիճակում է Անդաշտանվածության խնդիրն հնինին առաջանալու մէ մասունք:

Խալիքն Խուսիս առաջացնում է մարդու դիրիութեաւ արժեային համակարգում, խանի որ մարդն ինեւ անդաւսդան է հեխանության, մի-
ւեկան հաւաքածու է:

լիցիայի, հարեւանի, խովհանի կողմից եւ յր կենսաբանական տեսակի թելադրանքն է ինը իր ներսում դաշտանություն գտնելը: «Գայլերի մոտ գայլային օրեններով»: Եվ գայլային օրեններով ապրեց արդարացում է դառնում:

- Իսկ ինչո՞վ է արժեւորվում մադի անհաջը դիմացինի կողմից, ո՞րն է նրա զնակացման առաջնահերթ ասիստենտ:

- Տանկալի, հոգական առաջնություն տրվում է գրագիտությանը, կրությանը և մշակույթներին, իսկ նյութական-կիրառական առաջնություն տրվում է փողին, գործական ուսումնառությանը:

սակա ուսապություններին եւ կատերին. Մեր
դիտարկումներով, անզամ այս մշածէակերպի
մեր մարդիկ բարեկամություն անելու առաջ-
նություն կտան մարդուն, որը կրողն է գիտելի-
ների, դաստիարակված է, բարելիցիր. Ըստց բա-
նի որ այդ մարդը սոցիալական սահմանակում
տեղ չունի. առողես է առաջը և առաջ.

Հայ ջուղի, այդիս էլ ապօտ է լավէ է; որ
մարդիկ այդոխին լինեն, բայց... այսօքա սո-
ցիալական սանդղակի վերին շերտում, գտնվուն
են նորահարուստները, որոնք կրողը չեն ոչ բա-
րեկրության, ոչ վարժագծային հեղիկած նոր-
մերի, ոչ մարդկային բարոյական առարիթմ-
բյունների: Անուուց, որու չափազանցություն
կա սրանում, բայց սա ընդհանուր մոտեցումն
է հետևել:

Ե խնդրին։
Դաս հսակ է, հոգեւոր մի սանդղակ-կա՝ դա
ներին, քարուն, ցանկալի սանդղակն է, որին
ի վերջո նորահարուասներն էլ, ոյիսի ճագտեն։ Ես
ի հիմա մեծ զումարներ եմ ծախսվում եւ լեզ-
վական, եւ վարևագծային քարենքրությունը ա-
րահովելու նորատակով։ Կարծում եմ, դա կն-
վաճպի հենց ուղղակի իրենց հարստոքյաւը
դահելու համար։

Մի ժիշ էլ այս
կուլտուրայի մասին, որն
ամենեւին էլ մշակույթ չէ

Անցյալ տարվա աշնանը «Միր» ուղևորային կա

յանում գտնվող տիեզերագնացները ծանր կացութան մեջ էին համարվում: Օրուառանձն շահ

թյան սաց լրս հայտնվել: Ռուսաստանում միջոց ների դակարանի դատարանով երկար ժամանակ հետաձգվում էր քեռնատար տիեզերանավի արձակումը, որը տիեզերագնացներին դեմք է հասցներ բրագձնի. վառելիքի. խմելու ջրի դաշտներ և «այլն»: Նոյեմբերի 20-ին Բայկոնուրից մեկնարկած «Պրոգրես Մ-33» քեռնատար տիեզերանավը բարեհաջող հասավ «Միր» կայանին, և տիեզերագնացներն ու ողջ նարդկորյունը հանգիս ընկած էաւ ուրախացրել էր ոչ թե վառելիքի. ջրի և նույնիսկ օդի դաշտների վերականգնումը «Միր» կայանում, այլ այն, ինչը դաշտնական հաղորդագրություններում նշված էր «եւ այլն» բառով: Բանն այն է, որ ուղեծրային կայանի ողեանները սարսափելի տառապանքներ էին կրում այն դատարանվ, որ փշացել էր կայանի... գուգարանը, որը երանե կարողացան վերանորոգել. երբ «Պրոգրես» դահեստամասեր հասցեց: Սակայն երե տիեզերագնացները որոշեն կյուր զալ Հայաստան որդես սովորական գրոսաւորիկներ, սիխոված կիյննեն վերադրել տիեզերի իրենց ժամանումները: Եվ այսնու արդեն դաշտներով եւ դահեստամասներով լի ոչ մի «Պրոգրես» չի օգնի. որվիետեւ Հայաստանի հասարակական վայրերում կամ ընդհանուրացիս չկան գուգարաններ. կամ էլ դրանե նարեկու և կարգի քերելու հաճար առնվազն հանբախուներ են դեմք, այլ ոչ թե տիեզերագնացներ: Այն սակավաբիկ գուգարանները, որ կային երեւանում եւ այլ վայրերում, «դերեսույկայի» ժամանակ սկզբից դարձան վճարվիլ. իսկ իետո բոլորովին վերացան եւ փողոցում հայտնված նարդիկ, որոնք առաջ է առանձնացիս չեն ամաչում դրանից, սկսեցին իրենց «մեծ» ու «փոքր» բնական կարիքները հաջողացնել մայրաբազի բամուտերում: Անասվածները գոնի ուրիշ երկներում բնակարանների շարունակություն համարվող բամուտերը շահուստին. այլ բավարարվեին բակերի եւ ողուակների ծառերով ու բիերով: Բայց ոչ բամուտերը երես ավելի հարմարավես ու աղափուի են բիում մեր ճարդիկ համախաղաւացիներին:

Երբեմ շին նորանա իմ ուսանողական ընկերոց
դեմքը որ շատելով խօսվ դրամայիկական բա-
ռնի դիմացի զենափոր զուգարանը ուշադրու-
թուն շրաբնելով այնտեղի մրուրյանը։ Պարզվեց
որ այնտեղ ըստը 20 սմ խորորյանը մի յուրօհ-
նակ լճակ է առաջացել։ Խսկ իմ ինեղ ընկերը
սանդալներով էր... Այժմ իրենց շքամուտերը ծննդ
մեր համարադաշտիմերին, հասկադիս ֆուրտու-
յին խաղերի օրերին, վտանգ է սղանում հայն-
վել նոյն վիճակում։

Բազմարիվ մարդիկ կան աշխարհում, որոնք համարում են, թե ազգի կոլյուսուան (ոչ մասկոյ-ըլ) ուժություն համար դեմք է տեսնել այդ ազգի հս-ստակական զուգարանները։ Ասված իմ ի նշ կարծի կարող են կազմնել նշանի մեր ճամփն, եթե զան Հայաստան։ Բարեքախտաբարց, այժմ ինչ հյուսեր են զայխ։ Բայց դրանց թիվը շատանալու միտու ունի, իսկ 2001 թվականին, Հայաստանում երիտաներքյան ընդունման 1700-ամյակին, շա-շատերը կզան։ Ուժմն, եթե չենք ոգում խայտա-ռակվել ողջ աշխարհի առջև, ուստափոյք դեմք և միջոցներ ձեռնարկել։ Որպեստեւ ինչքան էլ զա-

մանալի բվա. Խաղաքակիրք եւկըներից ժամանած մարդկանց հիշողության մեջ բոլոր լավ տղափորյունները մոռացվում են և եկար տարիներ մնում է ահասարտություն գուգարանների հիշատակը միայն։ Ես, օրինակ, երեք չեմ նոռանա Զավախի Բոզդանովկա ավանի հասարակական գուգարանը, որի 4 կողմն այնքան էր աղտոտված, որ հնարավոր չէ ճոտենալ։ Իսկ մի շափազանց հայրենաներ սիցուտահայ անցյալ աւենանք չէ կարդանութ շպայրանալ, երբ հիշում էր թե ինչո՞ւ է ինին այցելել Խոր Վիրապի եկիդնեցին և դժբախտություն ունեցել մանելու այնեղի գուգարանը։ Մակայն կարո՞ղ եմ ասել, թե ի՞նչն է ամենից շատ գործությունը ու զմայլուն Արեւմուտք առաջին անգամ այցելած մեր մասնականին։ Այո, շախալվեցիք, այնեղի գուգարանները, որոնք մատու են,

բուրումնափես եւ այնքան բազմազան, որ մեր ըմբառ
բարձ բաղմացիները չեն հասկանում, թէ ինչը բա-
ռեն, կամ սեղմեն, որ գուգարանը գործի: Ամեն ինչ
այդ գուգարաններում գեղեցիկ է ու բժիշտ եւ, կա-
րելուր, ոչ մեկի մատով չի անցնում ուղարկեան
այնտեղից... «բոցնեկ»: Խոկ մե՞զ մոչ...

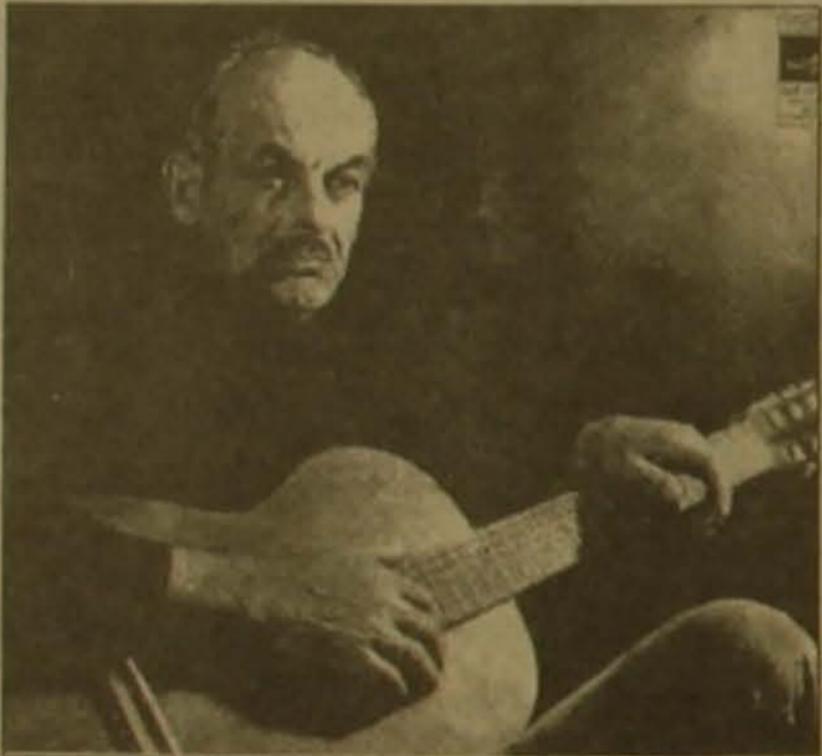
Զկա այլեւս մի բանի սերունդների կոտոքը, այն մարդը, որի երգերը մեմբ անզիր էին անում, երգում ու հուզվում, որի երգերի ենթատեսակը մեր «այշերն էին բացում». իսկ խոսենք հոււում, թե որն է խոկական ողոքիան: Հունիսի 12-ին 73 տարեկան հասակում Ֆրանչիայում մահացավ հոչակավոր բանասեղծ եւ արծակազիր, երգահան և կատարող Բոլաս Օկուչավան, որը Վահան Տերյանի հորապոյր Եղիսարերի Աշխենի բռնութու որդին էր: Հեղինակային երգի հիմնադիր Բոլաս

Մահացավ հեղինակային երգի հիմնադիրը՝ Բուլատ Օկուջավան

Հայ և Վրաց ժողովուրդները մեծ կորուս կրեցին, սակայն
ամենից շատ ռուս ժողովուրդն է սպան

Օկուզավայի Խզերը զիտեն,
սիրում ու երգում են ոչ
միայն Ռուսաստանում, այլ
նաև աշխարհի բաց երկնե-
րում. Երանսիայում քրան-
սերեն. ճաղոնիայում ճա-
դրոներեն. Խորայելում երգա-
յիրեն...

Հաղվա Օկուզավայի եւ
Աշխան Նալբանդյանի ողի
Բուլար ծնվել է 1924 թվա-
կանի մայիսի 9-ին Մոսկվա-
յում, որի կինոտոնում գտնվող
Արաքի Եցրանցքներում է
անցել նուա մանկուրյունը Փ
դեղ. ԽՍՀՄ ժողովրդական
նկարիչ, Գեղարվեսի ակա-
դեմիայի իսկական անդամ
Դմիտրի Նալբանդյանը Աս-
խանի հորեղոր որդին է:
Բուլաս Օկուզավայի հայրն ու մայ-
րը, ինչպես շատերի հետ է ուստահել
այդ տարիներին բռնադավել են:
1955 թվականին 1955 թվականին է առաջ
բացվել և միայն դրանից հետո է
եկեղեցի աշխարհամարտի վետերան
դղոցի տարությունը, լրագրող և քա-
նասեղծ Բուլար կարողացել վե-
րադարձնալ Մոսկվա և 1956 թվա-
կանին հրատարակել քանասեղծու-
րյունների իր առաջին գրքույթը: Սա-
կայն ժողովրդի սեր նա նվաճեց
այն քանից հետո միայն, եթե իր իսկ
քանասեղծուրյունները վերածեց
երգերի, և կիրատի նվազակցու-
թյանը սկսեց կատարել ընկերների
շրջանում: ԽՍՀՄ-ում մազնիտչոն-
ների հայտնվելուն դես Օկուզավա-
յի երգերի ծայնագրուրյունները տա-
րածվեցին եկեղեց մեկ, դրանք տա-
րածվում էին նաև օգտագործված
ուսուցեալ լուսանկարներից որա-
ցանքած ծայնագրուրյունների ժամով: Այդ
տարիների տասնուդական ոչ մի
երեկույթ հնարավոր չէր դատկերաց
նել առանց Բուլաս Օկուզավայի
խոր ենթատես ունեցող երգերի
ընդ որում այդ երգերը ոչ միայն
լուս, այլ նաև երգում էին: Ինչ-
պես Վահան Տերյանը միանգամից
հայտնի դարձավ իր «Մըսւաղի ա-
նուրջներ» քանասեղծուրյունների
ժողովածուի հրատարակումից հետո
այնուհետև էլ Բուլաս Օկուզավան եր-
սկսեց երգեր գրել ու կատարել: Ին-
չանուրյուններին ակայն դուր չէ
զայիս Օկուզավայի արածը, եթե ո
մարդ, շրջանցելով կոմոդիտուններ
միուրյունը, ուաւոնական երգին:

և հիմնարկությունից հրավիրում էին համերգի «Վերեներից» անմիջապես հետևում էր արգելքը. և համերգը չէր կազմում Շուկանի առաջին հրադարակային ելույրը տեղի ունեցավ 1960 թվականին Մոսկվայում. Լրագրողի տանը. որի բարձրությար էլլա Խաչիլյանը սիրահաված էր Օկուզավայի երգերին. Խաչիլյանը լրագրողներից կազմեց «Օկուզավայի կոմիտե» և Լրագրողների տան սնօտին. «Կարմիր նավատուր» թերթի նախկին խմբագիր Գոյխանդովիլակալ Խվան Չոլինի օգնությամբ հաջողեցրեց համերգը: 60-ականների կեսերից. եր ավարտվեց խորհրդայան «Ճնշալը». Առից դժվարին օրեր սկսվեցին Օկուզավայի համար. որը սակայն. քարերախտարար. իշխանությունների կողմից երթեւ շղասվեց դիսիդենտների շարժում: Խսկ երկրողագուները շարունակում էին սիրել նրան:

Կյանքում Բոլգա Օկուզավան չսփազանց համես և առաջինի մարդ էր: Բանասեղծութիւն Բելլա Ախմադովինան այսպիս է ասենա մասին. «Բոլգանից լավը չկանա երթեւ և ոչ մեկի առջև ոչնչում ճեղավոր չի եղել: Եվ հետ նա ոչ որից չի գախնուում»:

Հանճարեղ Եղիշե Չարենցը մի
վաս ձառայուրյուն է մատոցել մեռ
գրականուրյանք: Նրանից հետո
Հայաստանում համարվում է, որ
նա, ով ասուցինակուրյուններ չու-
նի, գժուրյուններ չի անում և չա-
փախոր է խօսում, ճշմարիտ բանա-
տեսն է:

բյան այդ զծերը ոչ թե օգնել են
ստեղծագործել Չարենցին. այս
խանգարել եւ, ի վեջո, կործանել
են նրան. Այդ սխալ կարծիքը
թաճոխացիներից է զալիս. որտեղ
անցյալ դարի վեցում այս դարի
սկզբում որու բանաստեղծներ. ինչ
դեռ Արքու Ռնմրոն եւ նկարիչներ
ինչդեռ. օրինակ. ազնվական ծա-
գում ոնեցող Թուլուզ Լորենցը
ցանկանալով ուժեղացնել ու սրբ
իրենց ստեղծագործական կարողու-
թյուններն այնքան են խմել. որ ի-
րենք իրենց խելազարության ասի-

Երեւանի մշակութային լյանում վերջերս տեղի ունեցավ նշանավոր իրադարձություն. կամերային նոր նվազագինը ծնունդը, որի կազմը համարվեցին Երեւանի կամերային նվազախմբի և կամերային անսամբլի անդամներ:

Հայաստանի մշակույթի եւ սղործի նախարար Արմեն Սմբատյանի նախաձեռնությամբ նորաստեղծ նվազախմբի կողմէց կ գտնալով ազգականը կոնցերտը Ռուբեն Ահարոնյանի փայլուն մենանվագակցությամբ, Երևանում առաջին անգամ հնչող անգիհա-

A black and white portrait of a man with dark hair and a mustache. He is wearing a dark suit jacket over a light-colored shirt. His hands are clasped together, and his chin rests on them as he looks directly at the camera. The background is dark and indistinct.

ցի կոմոդիսոր եղանակ էզպի Տօսպի եւ ամերիկացի կոմոդիսոր ենթաս Բլիսի «Կոնցերտ գրոսո»-ն այս ալազան եւ բազմաբնույթ ժագիրը, զեղարվեստական բարձրագույն հաճույք ուրագեւեց ունկնդրին: Ստեղծագործությունների շարաբնույթ լինելն առավել կերպով նոյաստեց նվազավարի բազում ընորհների բացահայտմանը, նրա նվազախումբն առողջ, հյուրեղ, արևափայլ հնչեղություն ունի: Վատահորեն կարելի է ասել, որ Արամ Դարաբեկյանց ոչ միայն մեզ բարձրագույն դրոֆեսիոնալիզմի դասեր է մատուցում, այլև նոյասում է մեր այսօրվա հանդիսաբնի գեղագիտական ճաւակի զարգացմանը, սեր սերմանում առ երաժշտություն եւ, ոչ դական կարեւոր՝ երաժշտության, արվեստի նկատմամբ ասդեմական նվիրում:

Նայ թեմում իրաղես խվական (քառի համադարձիկ, քարծ առումով) ասելածառու տաղանդով օժշված զերիթորի՝ Արան Դարաբեկյանի փայլատակելը հոգեւոր եւ ծավկուրային նվաճում է բոլորին համար։ Ա. Դարաբեկյանն այն սակավ դիրիժոր-արվեստագեներից է, որին միշտ սպասում են սրբի հասուկ տրոփունով։

Յուղահանդես Հմայակ Սիրասի հորեւլյանի առթիվ

զած են, ես երանց շատ բնադիմակարգ եմ վերաբերվում: Ես հականում եմ, որ շատ հեռու եմ կատարելություններ»:

Ծարար որ Փարիզի ուսական
զլսավոր եկեղեցում տեղի ունեցավ
հոգիանգիստը։ Չորեքշրբի օրը
Բուլաս Օկուֆավային հոդին
կհանձնեն Մոսկվայի հայկական
Վազանկովյան զերեզմանատնում,
որտեղ գտնվում են Վրաստացի Վի-
տոլովուն և Սերգեյ Եսենինի զերեզ-
մանները։

Հոյս ոմենամբ, որ մահից հետո
գոնի կիրաւարակվեն Բոլոս Օ-
կուցավայի քոյու երգերի կատա-
րումները, նրա երգերը կրազման-
վեն ու կինչեն նաև հայերեն եւ
մեր ռապիոյով ու հնուտատեսու-
թյամբ նույնութեա կական հնչել Օ-
կուցավայի քարի ու զարմանալի
երգերը:

մար էլ Սիրասը ընտրվեց Ֆինլանդիայի «Կաղեկալա» ընկերության դաշվագոր անդամ (1974): Նա նաև ՀՍՄ մշակույթի վաստակավոր գործիչ էր և Դայատանի գրողների միության անդամ (1974):

ηωά (1934):
Swartbēr ժամանակներում արձակագիրը խմբագրել է Լենինականի «Բանվոր», Երևանի «Դարվածային բանվոր», թերթեց, գրողների միուրյան օրգան «Սովետական գրականություն» ամսագիրը: Մասնակցել է Հայրենական մեծ ռատերազմին, եղել ու ազմական բորբակից, գրադպել խմբագրական եւ բարգմանչական գործություններում:

Յմայակ Սիրասի ծննդյան 85-ամյակի առթիվ Յայաստանի Ազգային գրադարանում կազմակերպված ցուցահանուսութեան ներկայացնում է նաև գրա-

ՀՐԱՄԱՆ ՀՈՎԵԱՑԱՐ

Հանդիսություն Մարտկղ Հայ մշակույթի տանը

Տարած այլազան տարողությակ աշխատանքը: Տարն եղիսկողոս ներեծյանն իր ելույթում ցեսելով համայնքի կողմից արված նվիրաբերյան նշանակալիությունը, մասնավորապես ասաց. «Դայ մշակույթի տունը եղեղեցւոյ եւ դրոցի կողմից անհրաժեշտ կառոյց է հիմնականը դահելու եւ գորացնելու համար, այսինքն՝ լեզու, գիր, գիրք, դասմուրթին, մշակույթի զանազան արտայալքություններ եւ երևոյթներ»:

ինչեցին երածուական կատարումներ համայնքում Ծանալզած երաժիշտ Վա- նիկ Շալյանը մասնակցությամբ:

«Միկրո Գոշ» շրջանավարժությունը
կսանան ՈԴ պետական դիառն

ՅԵՏԱՔՐԻՒՐ լատվուրյուն է հետարակվել «Խզվեսիա» թերթի հունիսի 7-ի թիվ 106-ում: «Ո՞ւ զնալ սովորելու» հետարակումից տղեկանում են, որ Ռուսաւանի Դաւուրյունում արտօնագրված ուրց 1200 ռուբերից հավաշարմագրված են միայն 11-ը: Այսինքն, զերցիններին իշավուն է վերադափում ըրբամալարներին այլ տեսական դիմուններ: Դրանցից է Սոսկվայի

միջազգային համալսարանը, որի
հետ համատեղ կրթական գործու-
նեություն է իրականացնում Ախի-
քար Գոյն հայուսական միջազգա-
յին համալսարանը։ Ինչդեռ տեղե-
կացանք համալսարանի դրուեկտո-
թութեան Կուգինայից, Լոռու մար-
զի ոչ ու տեսական բուհերից միայն
Ախիքար Գոյն ուշանավարտները կո-
ւանան Ո՞ւ տեսական դիլու:

Միջոցառում Արագ զյուղում

Հունիսի 16-ին Թեհրյան մշակուրային միուրյունը և Փարավարի մշակույթի տունը «Ազատ» ՍՊՀ-ի (Տնօրեն Գ. Պետրոսյան) Արագ գյուղում անցկացրեցին եղիշե Շարենցի ծննդյան 100-ամյակին նվիրված երեկո։ Հանդիսուրյանը մասնակցեցին հանրապետության ճանաչված առժիսներ Ժինյա Ավետիսյանը, Ազատ Գասպարյանը Յուտ Ամյալյանը

